

(1) פְּלִיָּה פְּלִיָּה פְּלִיָּה פְּלִיָּה

נספח שלישי

תשובה גורלי הרכבים בענין רמות
ההפטנות ע"י חשמול קרט שוחיתן

ביבר' ראשון: קובץ מכתבים מאת הגאנן הרך
ז'וזם עורך גורודענטק רפה של וולנא

פְּלִיָּה פְּלִיָּה פְּלִיָּה

פְּלִיָּה פְּלִיָּה פְּלִיָּה פְּלִיָּה פְּלִיָּה
פְּלִיָּה פְּלִיָּה פְּלִיָּה פְּלִיָּה פְּלִיָּה פְּלִיָּה
פְּלִיָּה פְּלִיָּה פְּלִיָּה פְּלִיָּה פְּלִיָּה

מאת ד'

עד הצעה הרבי מליבאוייטש לא יצא באיזה אופן,
ואם לא היה חש מיוחד והוער, ואולי אפשר להצליל איה

חלק מהם, אכורה מוה לירידות הרוי ראנטימס נ"י.

בענין העלקטני, כאשר הרוי מכר שראי לבא
בדברים עם הדריך ליבען, ובודאי יוציא מעכיד וישלח

אל שראי רביה.

ואוש ברכה לכתיר כנסחו היורה וכנפש ידר הדרוש
חיש עורך גורודענטק
וחיש עורך רביה

אף אשר שמע כי הרוב קורעגענטים שריינט גם אצלי
הגיד שיש לנו הרים מאה גודלים לא ארעט מפי, כי
אשר הגיד לי, הסכים הרוב דטראנאלט, אלול הדיעני
במכתב כי הרב טראנאלט חור מההההה, لكن של האיל
ההעתק של הגאנן ר' יוסף ראיין מדורויניק וגם הוא אית
מסכים לחדו, גם היר בבריסק וכוכבן לא חזר הנאכיד
ומכבר כה אל אורות זה, ועוד אבאו בכתבים אותו

(2) פְּלִיָּה פְּלִיָּה פְּלִיָּה

סימן סז

אם ניתן לקבל גור שאינו יכול למלול
מסיבה רפואית

תשובה ושלוחה לכל גורל הדר ווכום הפקתו
וככלים מונע מהרשות צוון להנאה האיראי והארוי
וקוק ויל, סי' קג, מה שהסביר לי ברונין וג

תשובה גורחה ע"ג גורודענטק

ביה ד' לעשייה

ירורי היור והגעה הרוב הגאנן חוויב טוועה השלים
במעלות ובמרות כ"ה טוועה הייאל ווינכערג הייז
ישא ברכה מאת הי

אחדותה, יתייחס בדורונגעיק כשני חדש וכיום א'
DSLICHOT שבמי הולם, ואתמול מסרו לי בכחית מהכחים
מיום י' אלול העבר, אשר לא ראייתו עד עתה ואהאר
להסביר.

דבר השאלה אם אפשר לקבל גור בטכילה גורידה היכא
שי אפשר במליה מחמת סכנה, כמו מי שנכורת הגיד שלו
די בטכילה ממשי הכה"ג — הדבר פשוט כמו שעה לה
מעית' דלא דמי לנכורת הגיד דהו כאשר, משאכ' מי
שאי' למלול מחמת סכנה שאינו גור עד שמילול ייטבל, ואין
בזה שום ספק.

ובחוויות בקטרינטסלאו עשה רבי אחד מטעם
המשלה, שלא או יידי הדר' ג' מתרהש נטמאן ז' לא
הגאנן טוועה ייצחק ראיינאואריך וזי לאכדריך פאראיעווע
בהווער או במריןאל ווישיבו בארכו, ואני אמרתי לו
שאי' כאן פוקס לשאללה כלל. ולפמי עריש טריטון
כברlein החאכאנטי אעל סיינ, נקיות להחנה לא מושען
הנילד מישראל אונטו נcrit, והוא מל שמי בנו ומותו אתי
מחמת מילה, ואמרתי לו אם או שכנו החלשיש הא כהיר,
כון שי אפרס במליה, ואין זה עני למחלהך רשי וריה
בריש ערעל, כי חמילה גור תא מעצם הגירות, ובן אין
זה שיירוח להשיטה דמילה פמי בכ'.

הנחיין אל הוגן מילון יידיש וויליאם

הנחיין

כ"ס קפ"ו
מי שהrazil מטרים מטפורה קדם
הישואה אם וכבר כרם או ריב לזריזות
בזה, יוסי זי-יך בעומו שפטין, מיניה
לזריזו הרבה היגלה מכך בערוך עירך
שאלהו ממכחיו ונוחתו לארכו כי גוד לא הומת
ברונו מלון לארונות הפליטים הדיניים
שאריעו בינוים ונהרים כי יוסי זי-יך יונז ואלה
לא מוניין, וזה יתאונן אDEM ח' דר' שעוזא
וילע' דבר שאלותא אם שאל' להסביר את המפרטים עדין
מיאדר דסקרים של גור' גרא' ממעל' מושג'ן
ימ' לאייך און זי-יך דהשרשת בריח'ך
מלוד מטה שהתרמ'א ברוח'ך זי-יך גרא' ע' זי-יך
טבל יישר' לא-תהי'ו, גון און דוד זי-יך זי-יך
חיב' להנור'ו, זדרו שדר' לא אירקוני זי-יך
ההצלה לוות' בספר' זי-יך זי-יך זי-יך
לשומרים ולהזירום אורי' בדור' דעם' יאנ' קפל
לשומרים בשכל' זי-יך

כלכלן הניל מוסקוני אמר יא למדת ציון טען כי, בכוכו שירעו כי הרשעת ימ"ש גוזו כל הפקידים מההכבלאים קיימות (ספרות) והיחסם בלהבם והוא מונח בפרק, כירעע) ולא פה דוחוד לא בפ' כי הרשעת כולה העשנו חללה ותבעור ממשליך ימי... ו' בחומר סיד רלו' ט' ח' כ' מאמי זבפריד לא היו איש. ע"ש' כבאייר הגרר ובפ'... ע' בשנות אמריו ושר ח' ס' מ' ישעאל ע' נז'... ואחרי מלחת העולם הראשונה והעליה נובך שמחוי להזכיר. ואמנם, זה עתה ראיינו בירחון מאור הייל בנו יורק (חוברת ה' שנה זו) מאת ר' רב' שהעללה שלא צריך להזכיר סדרם שעולם מן השמים עיי'ש. והנה מלבד שדבריו אינם נכונים בדינ' בדין דין לא הפיקו הצללים מעולם, במשמעות

imp'cain - ch'ape (n

ומה שאל ע"ד גודלו של הגאון החז"ר
הזהו"א זל — הגאון בריא ועוזן, עז"נ
העינו ואהבת הפשט, החракת מן הפלטן הצעיר
בקמוק שאין לו איזה כמשמעות הלשון. עז"נ
יש בעשרות שנים כבוד בחדרו ו עבר על כל דע
והראשונים והפוסקים בעין מתמיד עד של חצ'ק
היתה ברורה לו וכבחשיתו הגדולה לא היה
לחולק נגד הראשונים וركח רוחם לריבוי
אבל טיריה זה לא הביאתו לסייעו ההגין ולעוזר
הכתב. תורה אמרת היה בפיו אף כבדיו תוויה
והזיקה לראשונים נעה מאומנותו החזקה שורה עז"נ
שורתה בבית מדרשם. הגו"א מילוג הרשה לעצם
לפעמים לנחות מרכרי הראשונים בפרקosh משניין
ולא כן החזו"א, זל". בודאי שהוא היה גדול הרבה
במקצוע ההלכה וחסידותו הופסה לו וזה
הקדושה. לא היה כמותו לא ברונו ולא בדורו
הקדושים מזון הגרא"ז אילן.

בשער הספר שער ספרי, כפי פרושות לטעמי בתפלת נועדים להשיות אשר כורחני וכחדרי וצחאי בטעו מונדרנאי, ארץ הדמים, ומעיר ברלין שהמבה בימי שלטונו דרשנו והווינו לחיות וזרשות הקולמיין, ואך בהיי'ן שביה, ביטו ההורשי ובמהנה ררכיו גונדרנאי העליין, ברחמי ובריכים מורי המרוצחים, רגוחי טענו ומשמידי רוכ בניה של הדרות הגוליה. יהא שמנו הנגדל מכרז עני הגבר אהב את המשיח האנזי ימיש והרכבה תלואת פורענות נזעוני אני הגדיל ראה בערךו, עכrichtי כל מודרי הרצת השדר וההנש של שער-עולם דארוירין, שתיית ומציתית את כום המשיח האנזי את מעשי הרצת השדר וההנש של שער-עולם דארוירין, מעשי אכזרית ותעלולי רוש ורומרה בתוך חומת הגוט משיער ותעבה וכן נמנחות הדריכו והביסו אשר מראו כבנם מים ברוא ד' שימים ואיך, בניש תגלחת חית' האדרם הרמנית בכל ולויה רושווה אש ראי' לא ראות כל בניין אדרם נטולי שמען ואנשו אשר אכזריות עליה כמה מנען על זו של וחיו טרכ' ידור סיורי בשפלותם של מאות אלפי אתח'י, קרום שנגאל מעוניים עיי' והבנטם לבכשוי האש ותאי הגן, ונרצחו בימות שריפה הרוג וחונק ולמתה לא נתנני רק מת' מסטר ניאול מהhortot האנזי הזה בניסנים.

ורק חבילת-כתבים אחת ויובל יואכ'ילס-

באשר נודע לו מקום מגרוי החוץ אליו הוכחה. זכה לו אלקים לטובו
הנאים י"ש והוא הוכחה להחטא במחטא, לך עמו את הכתבים והם ולא הרפה מהן עד כלות המלחמה
מדרש גדול לתורה בשקאנגו. הוא שמר עליהם בעל בכת עין, ובזמן שהותו בלונדון והעיר הופיעה ע-
שה"י רכ' העדה הברילנית הגדולה ואח"כ בכמה ערים באנגליה ובאמריקה ועתה משמש כרב ומורה בכ"י

ספריו זה שני חלקיו הוא פרי עמלו הרבה בתורה ובchorah. חלקו הראשון מכיל את התשובות על היבמות קודם לשאילתן ועל חתיכת המפרקת בשחיטת עופות. אלה הן תשובה לשאלות שהסעירו בעשען את העולם היהודי כולו, ושבהן הי' תליות חי' אלף נפשות בגרמניה האדומה, אשר כבר בראשית מלכותו גור צורר היהודים המודדים, ימי"ש וכור, על השחיטה הקשרה והמקבילה, ובerusutyo ומס' להכricht ואוכל בשרפ' היהודים. ברוך השם שהתשובה ההן חදלו להיות להן עורך מעשי כל שהוא. כבר בימי הגוזה הרעה קבל אוחבי' בכל ארצות פזורייהם שלא' לשנות شيئا' כל שהוא מאופן השחיטה הנוהג בישראל מזרדי' דורות. ועם ישראל קדושים הם וחיליה להם לנgeo אף כחוט העשירה במסורת הקדושה אשר עליה הידנו ועליה מסורתם אבותינו ואבות אבותינו בכל שנות גלותנו.

ולא נמנעת מילפרסמון, מושם חישובנן ההיסטורית, לפי שיש בכאן כדי להיאוש המר שתקף את המונוי בית ישראל ואת החדרה הגדולה של רבינו ישראל אשר חרדו לחדרו ולמצוות האלה ופיקוח כל שהוא לנפשות רבבות ישראל, וכור לבודה הנפשית של גוויל, ישראל לעמוד על נפשם ולא להכנסו לגיהות של שנויות ישראל. אשר מתר שנתאמם הקבושה מטלילים טליות רשות על שם ב' ותרתו הקדושה.

בחלקו השני, ביסטי התשובות שכתבות לשואלים באשכנז ושאר ארצות, רובן נכתבו בשנות שירותיו כרב ומורה בכית מדרש לרבעים בברלין ומיינץ – לאחר שיחרורי בעזה מאסורי ומשכיתי במחנה ההסגר ולאחר מכן שמעתאי מנוס בעיר מונטראה השלולה. הנסתי כל מה שהשיגה ידי להציג, הן מה שנמצא בחיבורו הכתובים שניצולה ע"י תלמידיו הנ"ל, והן מה שחברתינו עפ"י רישימות קדומות שהמיציאו לי עפ"י בקשי תלמידיו לשעדר. לצעיר לא נגע כלל לבקשי, אבל עודני בתקופה כי יעשן ואת בעתריך וברצה השם לחינוי ולקיים אשחדל בל"ז להוציא חלק שליש של תשובה וחודשי תורה.

בספריו כונסו אף מכתבים שאין בהם לא עקרת הרים ואפיו לא חידושים גדולים, אבל יש בהם ממש זכר הימים, מי שלוחה ופריהה ומי מצוקה ודכאון, שבם זכית לשבט על כסא ההוראה של גודלי ישראל, ואלו, ישםשו גם כעין ראי לשיקוף החיים הרדיים והעכריים של קהילת ישראל באשכנז, אשר ליגנוו הנadol נכחוו ועכברו מן העולם. מהם יראו בני הדור הבא את המצב הרוחני של מנהיגי ישראל ורבינו בגרמניה, אשר בוישר לבם ובכראת ה' הקדושה שפעמה בנפשם אוزو שארית כחם לשמר על גחלת היהדות שלא תכבה חיז' בעזק העתים.

ורעיון לואי מופיע בלביו: תלמידי בית מדרשו נתפוזו לכל רוח וכל קצו' העולם, אולם ישמש להם ספרי זה מעין קשר ואיגוד, מתוך זכרון הימים הראשונים שבhem ה"י קשורים והודוקים לבית מדרשו והשראות הרוחנית הייתה יקרה בעיניהם.

הרותנית הייתה קירה בעיניהם. בית מדרשו הגדל חרב בעזיה, אבל זכרו הקדוש לא יספּ מקרוב לב תלמידיו, רכבים מהם על גודלה וכמה מהם פאר בערים גholes בכל רחבי העולם היהודי ומקודשים ומפארדים שם ישראל ושם תורתנו ואמונהינו, ואחרים על לארצנו הקדושה ופעליים כרבנים נמורים ושמדרים בראש החינוך הדתי, ואחרדים עמידרים בראש השלטון הממלכתי וכולם שעשים חזוק למסורת ישראל בארץ ישראל. הוא שמו הגדל ברוך ומכורך. יעמדו נא ספרי זה כמצבה עצומה לבית מקדש מעט שבמשך שנים הפיע תורה ואורה לפורי ישראל. המכבר